

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

19 juillet 2004

PROPOSITION DE LOI

**modifiant l'article 51 des lois coordonnées
du 3 juin 1970 relatives à la réparation
des dommages résultant des maladies
professionnelles pour y intégrer
la notion de faute inexcusable**

(déposée par Mme Muriel Gerkens)

SOMMAIRE

1. Résumé	3
2. Développements	4
3. Proposition de loi	7
4. Annexe	8

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

19 juli 2004

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van artikel 51 van de op
3 juni 1970 gecoördineerde wetten
betreffende de schadeloosstelling voor
beroepsziekten, teneinde er het begrip
«onverschoonbare fout» in op te nemen**

(ingediend door mevrouw Muriel Gerkens)

INHOUD

1. Samenvatting	3
2. Toelichting	4
3. Wetsvoorstel	7
4. Bijlage	8

<i>cdH</i>	: Centre démocrate Humaniste
<i>CD&V</i>	: Christen-Democratisch en Vlaams
<i>ECOLO</i>	: Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
<i>FN</i>	: Front National
<i>MR</i>	: Mouvement Réformateur
<i>N-VA</i>	: Nieuw - Vlaamse Alliantie
<i>PS</i>	: Parti socialiste
<i>sp.a - spirit</i>	: Socialistische Partij Anders - Sociaal progressief internationaal, regionalistisch integraal democratisch toekomstgericht.
<i>VLAAMS BLOK</i>	: Vlaams Blok
<i>VLD</i>	: Vlaamse Liberalen en Democraten

Abréviations dans la numérotation des publications :		Afkortingen bij de nummering van de publicaties :	
<i>DOC 51 0000/000</i> :	Document parlementaire de la 51e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif	<i>DOC 51 0000/000</i> :	Parlementair document van de 51e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
<i>QRVA</i> :	Questions et Réponses écrites	<i>QRVA</i> :	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
<i>CRIV</i> :	Version Provisoire du Compte Rendu intégral (couverture verte)	<i>CRIV</i> :	Voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)
<i>CRABV</i> :	Compte Rendu Analytique (couverture bleue)	<i>CRABV</i> :	Beknopt Verslag (blauwe kaft)
<i>CRIV</i> :	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes) (PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)	<i>CRIV</i> :	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen) (PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)
<i>PLEN</i> :	Séance plénière	<i>PLEN</i> :	Plenum
<i>COM</i> :	Réunion de commission	<i>COM</i> :	Commissievergadering

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants
 Commandes :
 Place de la Nation 2
 1008 Bruxelles
 Tél. : 02/ 549 81 60
 Fax : 02/549 82 74
 www.laChambre.be
 e-mail : publications@laChambre.be

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen :
 Natieplein 2
 1008 Brussel
 Tel. : 02/ 549 81 60
 Fax : 02/549 82 74
 www.deKamer.be
 e-mail : publicaties@deKamer.be

RÉSUMÉ

A défaut de pouvoir établir le caractère intentionnel de sa faute, un employeur ne peut pas voir sa responsabilité civile engagée en cas de maladie professionnelle grave ou même mortelle d'un de ses salariés. Or, la preuve du caractère intentionnel de la faute est très difficile à apporter. La stricte application de la législation a donc pour conséquence de permettre à l'employeur de ne pas respecter le Règlement général pour la protection du travail en toute impunité.

Selon l'auteur, une telle situation met en évidence le caractère inadapté de notre droit face à la problématique de l'indemnisation des victimes de maladies professionnelles.

Elle propose donc d'insérer la notion de «faute inexcusable» dans les lois coordonnées du 3 juin 1970 relatives à la réparation des dommages résultant des maladies professionnelles en vue de mettre fin à l'impunité des employeurs qui, consciemment, mettraient la santé de leurs travailleurs en péril, en permettant aux travailleurs victimes d'une maladie professionnelle d'obtenir des dédommagements à charge de leur employeur négligent.

SAMENVATTING

Tenzij de opzettelijkheid van de fout van een werkgever kan worden aangetoond, kan die werkgever niet aansprakelijk worden gesteld ingeval een van zijn werknemers een ernstige of zelfs dodelijke beroepsziekte oploopt. De opzettelijkheid van de fout valt echter heel moeilijk te bewijzen. De strikte toepassing van de wetgeving heeft dan ook tot gevolg dat de werkgever het Algemeen Reglement voor de arbeidsbescherming volkomen straffeloos naast zich neer kan leggen.

Volgens de indienster toont een dergelijke toestand aan dat ons recht geen antwoord biedt op het vraagstuk inzake de schadeloosstelling van de slachtoffers van beroepsziekten.

Zij stelt derhalve voor het begrip «onverschoonbare fout» op te nemen in de op 3 juni 1970 gecoördineerde wetten betreffende de schadeloosstelling voor beroepsziekten, teneinde komaf te maken met de straffeloosheid van de werkgevers die in voorkomend geval willens en wetens de gezondheid van hun werknemers in gevaar brengen; zij wil zulks bewerkstelligen door de werknemers die het slachtoffer van een beroepsziekte zijn, de mogelijkheid te bieden schadeloosstellingen te verkrijgen ten laste van hun nalatige werkgever.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

L'arrêt de la cour d'appel de Bruxelles du 2 novembre 1998, ayant déclaré non-fondée la demande en dommages et intérêts d'un travailleur atteint d'une maladie professionnelle reconnue à l'encontre de son employeur, au motif que la faute de l'employeur n'était pas intentionnelle, a mis en évidence le caractère inadapté de notre droit face à la problématique de l'indemnisation des maladies professionnelles.

En effet, la stricte application de la législation a pour conséquence de permettre à un employeur de ne pas respecter le Règlement général pour la protection du travail (RGPT) en toute impunité puisque sa responsabilité civile ne peut être engagée en cas de maladie professionnelle grave ou même mortelle consécutive à ses manquements, à défaut de pouvoir établir le caractère intentionnel de sa faute.

La Belgique n'est évidemment pas le seul pays à être confronté à ce problème mais semble moins encline que ses voisins à y remédier.

En France, par exemple, la législation sociale (article L. 452-1 et suivant du Code de la sécurité sociale), se réfère à la «faute inexcusable» de l'employeur pour fonder l'action du travailleur atteint d'une maladie professionnelle.

Ce concept de «faute inexcusable» est moins restrictif que celui de faute intentionnelle en droit belge et il permet de sortir de la quasi impossibilité d'apporter la preuve de la faute intentionnelle de l'employeur. La responsabilité civile de l'employeur peut dès lors être retenue s'il a fait preuve d'une négligence grave en ne prenant pas toutes les mesures de prévention qu'il aurait dû prendre pour préserver la santé de ses travailleurs.

En outre, dans un récent arrêt du 28 février 2002, la Cour de cassation française a estimé (dans un cas lié à l'amiante) qu'en vertu du contrat de travail qui le lie à son salarié, l'employeur est tenu envers celui-ci d'une obligation de sécurité de résultat et que le manquement à cette obligation a le caractère de faute inexcusable lorsque l'employeur avait ou aurait dû avoir conscience du danger auquel était exposé le salarié, et qu'il

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

In het arrest van 2 november 1998 verklaarde het hof van beroep te Brussel de schadeclaim die een werknemer met een erkende beroepsziekte had ingediend tegen zijn werkgever, ongegrond omdat die werkgever de fout niet opzettelijk had begaan. Daarmee is duidelijk aangetoond dat ons recht geen antwoord biedt op het vraagstuk inzake de schadeloosstelling van beroepsziekten.

De strikte toepassing van de wetgeving heeft immers tot gevolg dat een werkgever het Algemeen Reglement voor de arbeidsbescherming (ARAB) volkomen straffeloos naast zich neer kan leggen. Hij kan immers niet burgerrechtelijk aansprakelijk worden gesteld voor een ingevolge zijn nalatigheden opgelopen ernstige of zelfs dodelijke beroepsziekte, tenzij de opzettelijkheid van de fout kan worden aangetoond.

België is vanzelfsprekend niet het enige land dat met dat knelpunt wordt geconfronteerd, maar ons land schijnt wel minder dan zijn buurlanden geneigd een en ander te verhelpen.

In Frankrijk bijvoorbeeld, wordt in de sociale wetgeving (artikel L.452-1 en volgende van het *Code de la sécurité sociale*) verwezen naar het begrip «onverschoonbare fout» in hoofde van de werkgever als grondslag voor het geding dat wordt ingesteld door een werknemer die een beroepsziekte heeft opgelopen.

Dat begrip «onverschoonbare fout» is minder restrictief dan dat van «opzettelijke fout» in het Belgisch recht, en het biedt een uitweg uit de quasi-onmogelijkheid het bewijs te leveren dat de fout van de werkgever opzettelijk was. De werkgever kan dus burgerrechtelijk aansprakelijk worden gesteld indien hij blijk heeft gegeven van grove nalatigheid waarbij hij niet alle preventiemaatregelen heeft genomen die hij had moeten treffen ter vrijwaring van de gezondheid van zijn werknemers.

Bovendien heeft het Franse Hof van Cassatie in een recent arrest d.d. 28 februari 2002 geoordeeld (in een zaak die met asbest verband hield) dat de werkgever op grond van de arbeidsovereenkomst met zijn werknemer ten aanzien van die laatste gebonden is door een resultaatsverbintenis wat diens veiligheid betreft, en dat de niet-inachtneming van die verplichting neerkomt op een onverschoonbare fout wanneer de werk-

n'a pas pris les mesures nécessaires pour l'en préserver.

Il s'agit là d'une avancée considérable dans le domaine des règles de la sécurité au travail tout comme dans celles de l'indemnisation des accidents et des maladies professionnelles.

L'introduction d'une telle définition de la faute inexcusable dans le chef de l'employeur vis-à-vis de ses travailleurs est également indispensable dans notre législation relative à la réparation des dommages résultant des maladies professionnelles puisque celles-ci sont répertoriées et que le Fonds des maladies professionnelles a établi le lien entre certaines maladies professionnelles reconnues et les causes due à l'exposition à une ou des substances nocives.

Il en résulte que l'employeur doit dès lors être tenu de prendre toutes les mesures de prévention nécessaires avec obligation d'une protection de ses travailleurs.

Le cas des travailleurs victimes de l'amiante est le plus illustratif. Des travailleurs ont ainsi été exposés à l'amiante dans le cadre de leur travail alors que les effets mortels de l'amiante étaient connus. On ne peut néanmoins prouver qu'il y ait eu intention de la part de l'employeur de nuire à la santé de ses travailleurs mais il est clair que les mesures de précaution et de prévention n'ont pas été prises suffisamment au sérieux et ce, de manière inexcusable.

S'il appartient à l'État d'assumer également sa part de responsabilité en indemnisant les victimes d'exposition à des substances nocives alors qu'il n'a pas pris les mesures nécessaires pour interdire la production et l'utilisation de ces substances, il appartient à l'employeur d'assumer pleinement sa responsabilité de protection de la santé de ses travailleurs.

Cette proposition a donc pour objet d'introduire dans le droit belge la notion de «faute inexcusable» en vue de permettre au salarié victime de dommages résultant de maladies professionnelles ou à ses ayants droit d'introduire une action en responsabilité civile contre le chef d'entreprise.

gever zich bewust was of had moeten zijn van het gevaar waaraan de werknemer blootstond, en hij niet de nodige maatregelen heeft genomen om hem daarvan te vrijwaren.

Dit betekent een aanzienlijke vooruitgang inzake de veiligheidsregels op het werk en inzake de schade-loosstelling van arbeidsongevallen en beroepsziekten.

Het is onontbeerlijk dat ook in onze wetgeving betreffende de vergoeding van schade ingevolge beroepsziekten een definitie van het begrip «onverschoonbare fout» wordt opgenomen in hoofde van de werkgever ten aanzien van zijn werknemers; die ziekten staan immers geregistreerd, en het Fonds voor de beroepsziekten heeft het verband vastgesteld tussen enerzijds bepaalde erkende beroepsziekten en anderzijds de oorzaken daarvan die terug te voeren zijn op de blootstelling aan één of meer schadelijke stoffen.

Daaruit vloeit voort dat de werkgever dus verplicht moet worden alle nodige preventiemaatregelen te nemen, waarbij op hem tevens de plicht rust zijn werknemers bescherming te bieden.

De werknemers die het slachtoffer zijn van asbest zijn daarvan het beste voorbeeld. Werknemers werden aldus aan asbest blootgesteld in het kader van hun werk terwijl de dodelijke gevolgen van asbest bekend waren. Het valt weliswaar niet te bewijzen dat de werkgever het opzet had de gezondheid van zijn werknemers te schaden, maar het is duidelijk dat bij de voorzorgs- en preventiemaatregelen onvoldoende nauwgezetheid aan de dag is gelegd, en wel op een wijze die onverschoonbaar is.

Terwijl ook de Staat zijn deel van de verantwoordelijkheid dient te dragen door de slachtoffers van blootstelling aan schadelijke stoffen schadeloos te stellen wanneer hij niet de nodige maatregelen heeft getroffen ter voorkoming van de vervaardiging en aanwending van die stoffen, moet de werkgever ten volle de verantwoordelijkheid op zich nemen voor de bescherming van de gezondheid van zijn werknemers.

Dit wetsvoorstel strekt er dan ook toe in het Belgisch recht het begrip «onverschoonbare fout» op te nemen, teneinde hetzij een werknemer die schade lijdt ingevolge beroepsziekten, hetzij diens rechthebbenden de mogelijkheid te bieden een rechtsgeding wegens civielrechtelijke aansprakelijkheid in te stellen tegen het ondernemingshoofd.

COMMENTAIRE DES ARTICLES

Article 2

Cet article modifie les lois coordonnées du 3 juin 1970 relative à la réparation des dommages résultant des maladies professionnelles en y intégrant la notion de «faute inexcusable», inspirée du droit français et moins restrictive que celle de faute intentionnelle retenue jusqu'ici en droit belge. Cette modification a pour but de mettre fin à l'impunité des employeurs qui, consciemment, mettraient la santé de leurs travailleurs en péril, en permettant aux travailleurs victimes d'une maladie professionnelle d'obtenir des dédommagements à charge de leur employeur négligent.

Muriel GERKENS (ECOLO)

COMMENTAAR BIJ DE ARTIKELEN

Artikel 2

Via dit artikel wordt een wijziging aangebracht in de op 3 juni 1970 gecoördineerde wetten betreffende de schadeloosstelling voor beroepsziekten, waarbij in die wetten het begrip «onverschoonbare fout» wordt opgenomen, dat op het Franse recht is geïnspireerd en minder restrictief is dan het tot dusver in het Belgische recht gehanteerde begrip «opzettelijke fout». Die wijziging strekt ertoe komaf te maken met de straffeloosheid van de werkgevers die in voorkomend geval willens en wetens de gezondheid van hun werknemers in gevaar brengen, *in casu* door de werknemers die het slachtoffer van een beroepsziekte zijn, de mogelijkheid te bieden schadeloosstellingen te verkrijgen ten laste van hun nalatige werkgever.

PROPOSITION DE LOI

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

Dans l'article 51, § 1er, des lois coordonnées du 3 juin 1970 relative à la réparation des dommages résultant des maladies professionnelles, il est inséré un 1°*bis*, rédigé comme suit :

«1°*bis* contre le chef d'entreprise qui par sa faute inexcusable a exposé, sans protection suffisante, des travailleurs à des substances ou agents capables de provoquer une des maladies professionnelles donnant lieu à réparation, conformément aux dispositions de la loi du 24 décembre 1963 relative à la réparation des dommages résultant des maladies professionnelles et à la prévention de celles-ci.

Est considéré comme une faute inexcusable tout manquement de la part de l'employeur à l'obligation de sécurité découlant du contrat de travail qui le lie à son salarié, lorsque l'employeur avait ou aurait dû avoir conscience du danger auquel était exposé le salarié, et qu'il n'a pas pris les mesures nécessaires pour l'en préserver;».

17 juin 2004

Muriel GERKENS (ECOLO)

WETSVOORSTEL

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

In artikel 51, § 1, van de op 3 juni 1970 gecoördineerde wetten betreffende de schadeloosstelling voor beroepsziekten wordt een 1°*bis* ingevoegd, luidende:

«1°*bis* tegen het ondernemingshoofd dat door zijn onverschoonbare fout, zonder toereikende bescherming werknemers heeft blootgesteld aan stoffen of agentia die een van de beroepsziekten kunnen veroorzaken welke tot schadeloosstelling aanleiding kunnen geven overeenkomstig de in de wet van 24 december 1963 betreffende de schadeloosstelling voor en de voorkoming van beroepsziekten vervatte bepalingen.

Als onverschoonbare fout wordt elk geval beschouwd waarin de werkgever niet de veiligheidsverplichting in acht neemt die voortvloeit uit diens arbeidsovereenkomst met zijn werknemer, terwijl die werkgever zich bewust was of had moeten zijn van het gevaar waaraan de werknemer blootstond, en hij niet de nodige maatregelen heeft genomen om hem daarvan te vrijwaren;».

17 juni 2004

TEXTE DE BASE

Lois coordonnées du 3 juin 1970 relatives à la réparation des dommages résultant des maladies professionnelles

Art. 51

§ 1er. Indépendamment des droits découlant des présentes lois, l'action en responsabilité civile reste ouverte au profit de la victime ou de ses ayants droit:

1° contre le chef d'entreprise lorsqu'il a provoqué intentionnellement la maladie professionnelle. Est considéré comme ayant intentionnellement provoqué la maladie, tout employeur qui a continué d'exposer des travailleurs au risque de maladie professionnelle, alors que les fonctionnaires désignés en vertu de l'article 68 en vue de surveiller l'exécution de la présente loi, lui ont signalé par écrit le danger auquel il expose ces travailleurs en ne se conformant pas aux obligations que lui imposent les dispositions légales et réglementaires relatives à la sécurité et à l'hygiène du travail;

2° contre les personnes autres que le chef d'entreprise, ses ouvriers ou préposés, à condition qu'elles soient responsables de la maladie professionnelle;

3° contre les ouvriers ou préposés du chef d'entreprise qui ont provoqué intentionnellement la maladie professionnelle.

TEXTE DE BASE ADAPTE A LA PROPOSITION

Lois coordonnées du 3 juin 1970 relatives à la réparation des dommages résultant des maladies professionnelles

Art. 51

§ 1er. Indépendamment des droits découlant des présentes lois, l'action en responsabilité civile reste ouverte au profit de la victime ou de ses ayants droit:

1° contre le chef d'entreprise lorsqu'il a provoqué intentionnellement la maladie professionnelle. Est considéré comme ayant intentionnellement provoqué la maladie, tout employeur qui a continué d'exposer des travailleurs au risque de maladie professionnelle, alors que les fonctionnaires désignés en vertu de l'article 68 en vue de surveiller l'exécution de la présente loi, lui ont signalé par écrit le danger auquel il expose ces travailleurs en ne se conformant pas aux obligations que lui imposent les dispositions légales et réglementaires relatives à la sécurité et à l'hygiène du travail;

1°*bis* contre le chef d'entreprise qui par sa faute inexcusable a exposé, sans protection suffisante, des travailleurs à des substances ou agents capables de provoquer une des maladies professionnelles donnant lieu à réparation, conformément aux dispositions de la loi du 24 décembre 1963 relative à la réparation des dommages résultant des maladies professionnelles et à la prévention de celles-ci.

Est considéré comme une faute inexcusable tout manquement de la part de l'employeur à l'obligation de sécurité découlant du contrat de travail qui le lie à son salarié, lorsque l'employeur avait ou aurait dû avoir conscience du danger auquel était exposé le salarié, et qu'il n'a pas pris les mesures nécessaires pour l'en préserver;

2° contre les personnes autres que le chef d'entreprise, ses ouvriers ou préposés, à condition qu'elles soient responsables de la maladie professionnelle;

3° contre les ouvriers ou préposés du chef d'entreprise qui ont provoqué intentionnellement la maladie professionnelle.

BASISTEKST

**Gecoördineerde wetten betreffende de
schadeloosstelling voor beroepsziekten**

Art. 51

§ 1. Ongeacht de uit deze wetten voortvloeiende rechten blijft de rechtsvordering inzake burgerrechtelijke aansprakelijkheid ten behoeve van de getroffene of diens rechthebbenden mogelijk:

1° tegen het ondernemingshoofd, wanneer hij de beroepsziekte opzettelijk heeft veroorzaakt. Wordt aangezien als hebbende de ziekte opzettelijk veroorzaakt, ieder werkgever die werknemers aan het beroepsziekerisico heeft blijven blootstellen, dan wanneer de ambtenaren, die op grond van artikel 68 zijn aangewezen om over de uitvoering van deze wetten te waken, hem schriftelijk hebben gewezen op het gevaar aan hetwelk hij deze arbeiders blootstelt door zich niet te schikken naar de verplichtingen die hem zijn opgelegd door de wettelijke en reglementaire bepalingen inzake arbeidsveiligheid en -hygiëne;

2° tegen de personen, aansprakelijk voor de beroepsziekte, buiten de werkgever en diens werklieden of aangestelden;

3° tegen de werklieden of aangestelden van de werkgever die de beroepsziekte opzettelijk hebben veroorzaakt.

BASISTEKST AANGEPAST AAN HET VOORSTEL

**Gecoördineerde wetten betreffende de
schadeloosstelling voor beroepsziekten**

Art. 51

§ 1. Ongeacht de uit deze wetten voortvloeiende rechten blijft de rechtsvordering inzake burgerrechtelijke aansprakelijkheid ten behoeve van de getroffene of diens rechthebbenden mogelijk:

1° tegen het ondernemingshoofd, wanneer hij de beroepsziekte opzettelijk heeft veroorzaakt. Wordt aangezien als hebbende de ziekte opzettelijk veroorzaakt, ieder werkgever die werknemers aan het beroepsziekerisico heeft blijven blootstellen, dan wanneer de ambtenaren, die op grond van artikel 68 zijn aangewezen om over de uitvoering van deze wetten te waken, hem schriftelijk hebben gewezen op het gevaar aan hetwelk hij deze arbeiders blootstelt door zich niet te schikken naar de verplichtingen die hem zijn opgelegd door de wettelijke en reglementaire bepalingen inzake arbeidsveiligheid en -hygiëne;

1°bis tegen het ondernemingshoofd dat door zijn onverschoonbare fout, zonder toereikende bescherming werknemers heeft blootgesteld aan stoffen of agentia die een van de beroepsziekten kunnen veroorzaken welke tot schadeloosstelling aanleiding kunnen geven overeenkomstig de in de wet van 24 december 1963 betreffende de schadeloosstelling voor en de voorkoming van beroepsziekten vervatte bepalingen.

Als onverschoonbare fout wordt elk geval beschouwd waarin de werkgever niet de veiligheidsverplichting in acht neemt die voortvloeit uit diens arbeidsovereenkomst met zijn werknemer, terwijl die werkgever zich bewust was of had moeten zijn van het gevaar waaraan de werknemer blootstond, en hij niet de nodige maatregelen heeft genomen om hem daarvan te vrijwaren;

2° tegen de personen, aansprakelijk voor de beroepsziekte, buiten de werkgever en diens werklieden of aangestelden;

3° tegen de werklieden of aangestelden van de werkgever die de beroepsziekte opzettelijk hebben veroorzaakt.

§ 2. Le Fonds des maladies professionnelles est, le cas échéant, exonéré de ses obligations jusqu'à concurrence du montant des dommages et intérêts accordés au titre de réparation des dommages corporels.

Les dommages et intérêts ne sont pas cumulés avec les réparations résultant des présentes lois.

§ 3. En cas de responsabilité totale des personnes visées au § 1er, 1°, 2° et 3°, le Fonds des maladies professionnelles reste cependant tenu au paiement des réparations légales dans la mesure où, par suite d'insolvabilité, ces personnes ne paient pas les indemnités dues pour dommages matériels en vertu du droit commun.

§ 4. En cas de responsabilité partielle des personnes visées au § 1er, 1°, 2° et 3°, le Fonds des maladies professionnelles reste tenu au paiement:

1° de la fraction des réparations légales qui correspond à la part de responsabilité qui n'est pas mise à charge de ces personnes et;

2° dans la mesure de l'insolvabilité de ces personnes, du surplus des réparations légales.

§ 5. Le Fonds des maladies professionnelles est subrogé aux droits que la victime ou ses ayants droit possèdent contre la personne responsable de la maladie professionnelle, jusqu'à concurrence des sommes qu'il leur a payées et de la somme égale au capital représentant la valeur de l'allocation due par le Fonds.

Ce capital est calculé conformément aux barèmes en vigueur pour la réparation des dommages résultant des accidents du travail.

§ 2. Le Fonds des maladies professionnelles est, le cas échéant, exonéré de ses obligations jusqu'à concurrence du montant des dommages et intérêts accordés au titre de réparation des dommages corporels.

Les dommages et intérêts ne sont pas cumulés avec les réparations résultant des présentes lois.

§ 3. En cas de responsabilité totale des personnes visées au § 1er, 1°, 2° et 3°, le Fonds des maladies professionnelles reste cependant tenu au paiement des réparations légales dans la mesure où, par suite d'insolvabilité, ces personnes ne paient pas les indemnités dues pour dommages matériels en vertu du droit commun.

§ 4. En cas de responsabilité partielle des personnes visées au § 1er, 1°, 2° et 3°, le Fonds des maladies professionnelles reste tenu au paiement:

1° de la fraction des réparations légales qui correspond à la part de responsabilité qui n'est pas mise à charge de ces personnes et;

2° dans la mesure de l'insolvabilité de ces personnes, du surplus des réparations légales.

§ 5. Le Fonds des maladies professionnelles est subrogé aux droits que la victime ou ses ayants droit possèdent contre la personne responsable de la maladie professionnelle, jusqu'à concurrence des sommes qu'il leur a payées et de la somme égale au capital représentant la valeur de l'allocation due par le Fonds.

Ce capital est calculé conformément aux barèmes en vigueur pour la réparation des dommages résultant des accidents du travail.

§ 2. Het Fonds voor de beroepsziekten wordt bij voorkomend geval ontslagen van zijn verplichtingen tot beloop van de betaalde schadevergoeding ten bedrage van de wegens lichamelijke letsels toegekende schadevergoeding.

De schadevergoeding wordt niet gecumuleerd met de schadeloosstellingen ingevolge deze wetten.

§ 3. In geval van volledige aansprakelijkheid van de personen bedoeld in § 1, 1°, 2° en 3°, blijft het Fonds voor beroepsziekten evenwel verplicht tot betaling van de wettelijke schadeloosstelling, voor zover deze personen wegens insolventie niet de vergoedingen betalen die gemeenrechtelijk verschuldigd zijn wegens stofelijke schade.

§ 4. In geval van gedeeltelijke aansprakelijkheid van de personen bedoeld in § 1, 1°, 2° en 3°, blijft het Fonds voor beroepsziekten verplicht tot betaling:

1° van het deel der wettelijke schadeloosstelling dat overeenstemt met het deel der aansprakelijkheid dat niet ten laste van deze personen wordt gelegd en;

2° in de mate van de insolventie van deze personen, van de rest der wettelijke schadeloosstelling.

§ 5. Het Fonds voor de beroepsziekten treedt in de rechten welke de getroffene of zijn rechthebbenden tegen de voor de beroepsziekte aansprakelijke persoon heeft, tot beloop van wat het hun heeft betaald en van een bedrag gelijk aan het kapitaal dat de door het Fonds verschuldigde waarde van de toelage vertegenwoordigt.

Dat kapitaal wordt berekend overeenkomstig de tarieven die voor de vergoeding der schade voortvloeiende uit arbeidsongevallen in voege zijn.

§ 2. Het Fonds voor de beroepsziekten wordt bij voorkomend geval ontslagen van zijn verplichtingen tot beloop van de betaalde schadevergoeding ten bedrage van de wegens lichamelijke letsels toegekende schadevergoeding.

De schadevergoeding wordt niet gecumuleerd met de schadeloosstellingen ingevolge deze wetten.

§ 3. In geval van volledige aansprakelijkheid van de personen bedoeld in § 1, 1°, 2° en 3°, blijft het Fonds voor beroepsziekten evenwel verplicht tot betaling van de wettelijke schadeloosstelling, voor zover deze personen wegens insolventie niet de vergoedingen betalen die gemeenrechtelijk verschuldigd zijn wegens stofelijke schade.

§ 4. In geval van gedeeltelijke aansprakelijkheid van de personen bedoeld in § 1, 1°, 2° en 3°, blijft het Fonds voor beroepsziekten verplicht tot betaling:

1° van het deel der wettelijke schadeloosstelling dat overeenstemt met het deel der aansprakelijkheid dat niet ten laste van deze personen wordt gelegd en;

2° in de mate van de insolventie van deze personen, van de rest der wettelijke schadeloosstelling.

§ 5. Het Fonds voor de beroepsziekten treedt in de rechten welke de getroffene of zijn rechthebbenden tegen de voor de beroepsziekte aansprakelijke persoon heeft, tot beloop van wat het hun heeft betaald en van een bedrag gelijk aan het kapitaal dat de door het Fonds verschuldigde waarde van de toelage vertegenwoordigt.

Dat kapitaal wordt berekend overeenkomstig de tarieven die voor de vergoeding der schade voortvloeiende uit arbeidsongevallen in voege zijn.